

[Skov Jørgensen.]

til at få dette spørgsmål klaret under en kort udvalgsbehandling.

Velfærdsrådets arbejde spænder jo fra undervisning og anden oplysning til idræt og underholdning, og det ville være interessant at få oplyst, hvordan de midler, der er til rådighed, hidtil er blevet fordelt mellem disse forskellige områder. Hvad angår korrespondancekursus og biblioteksvirksomhed, drejer det sig om goder, som søens folk naturligt må have adgang til i lighed med befolkningen til lands.

I bemærkningerne til lovforslaget nævnes samarbejdet med tilsvarende organisationer i andre nordiske lande. Det ville også være interessant at få oplyst, hvorvidt det drejer sig om en egentlig koordinering eller blot om et tilfældigt samarbejde, og i så fald hvilke muligheder der foreligger for en rationalisering gennem udvidet nordisk samarbejde.

Men under alle omstændigheder drejer det sig altså her om en lovgivning, som har venstres støtte.

Baagø: Det konservative folkeparti medvirkede i sin tid til gennemførelsen af loven om velfærdsforanstaltninger for søfarende, og vi mener vedblivende, at samfundet skylder sine søfolk, der tit tager en hård tårn for os alle sammen, at staten yder sin del af udgifterne til gennemførelse af de foranstaltninger, Velfærdsrådet har iværksat eller finder fornødne, alt i den udstrækning de her omhandlede midler nu engang tillader det. At staten deltager i udgiften til disse foranstaltninger, er så meget mere berettiget, som rederne og de søfarende selv i forening tilvejebringer et lige så stort beløb som staten.

I forbindelse med behandlingen af denne sag kan jeg ikke undlade at omtale de velfærdsforanstaltninger for søfolk, der for størstedelen på frivillig basis øves af Indenlandsk Sømandsmission og af Dansk Sømandskirke i fremmede Havne. Store kredse af kirkefolket i vort land udfolder her et betydeligt initiativ og bringer ganske væsentlige ofre i form af arbejde og penge til hjælp for vore søfolk. I tusindvis af julepakker sendes hvert år ud over jorden til danske søfolk, og i mange af de store verdenshavne, som danske skibe anløber, findes

der en dansk sømandskirke med en dansk sømandspræst, som tit udfører et kæmpearbejde for at gøre opholdet i den pågældende havn til en oplevelse og berigelse for danske søfarende. Dette arbejde er da også meget påskønnet af danske søfolk i den udenrigske fart.

Og gennem Indenlandsk Sømandsmission udfoldes der et betydeligt arbejde for såvel danske som udenlandske søfolk, der anløber indenlandske havne.

Jeg har forstået, at de foranstaltninger, lovforslaget omhandler, ikke tager sigte på at konkurrere med de her nævnte institutioners arbejde, men jeg vil dog gerne ved denne første behandling sige, at det må være en selvfølgelig forudsætning for denne lovgivning, at der ved de foranstaltninger, Velfærdsrådet iværksætter, ikke forekommer nogen form for overlappning, men at foranstaltningerne iværksættes under hensyntagen til og i forståelse med de før nævnte frivillige institutioners indsats og igangværende arbejde. Jeg kan i denne forbindelse henvise til arbejdet i Antwerpen, hvor man ifølge bemærkningerne til lovforslaget tænker på at indrette et sømandshotel, skønt der allerede dér findes en udmærket sømandskirke med tilhørende hjem for danske søfolk. Jeg hilser med glæde, at den danske sømandsstue i New York er blevet nedlagt, efter at Dansk Sømandskirke i denne by har åbnet kirke og hjem for danske søfolk; Sømandsstuen havde efterhånden ikke fået det bedste ry på sig.

Det bør efter min mening også ved denne første behandling af lovforslaget slås fast, at den Genèvekonvention, som danner udgangspunktet for denne lovgivning, udtrykkeligt forudsætter, at hvert land inden for sit eget område søger at opfylde konventionen, ikke blot for landets egne søfolk, men også for fremmede landes søfarende, som gæster det pågældende lands havne. Dette giver mig anledning til at henstille til Velfærdsrådet at have sin opmærksomhed henvendt på, hvad der kan gøres for, at f. eks. hollandske og tyske søfolk kan få så meget som muligt ud af opholdet her i landet. Vi kan også ad den vej være med til at formå andre lande til at gøre mere for søens folk, end tilfældet er mange steder.